

# RIKSDAGENS PROTOKOLL.

1883.            Andra Kammaren.            N:o 18.

Fredagen den 16 Mars.

kl.  $\frac{1}{2}$  3 e. m.

§ 1.

Justerades protokollet för den 9 i denna månad.

§ 2.

Vid föredragning af Stats-Utskottets Memorial:

N:o 24, med förslag till voteringsproposition i anledning af Kamrarnes skiljaktiga beslut rörande en punkt i Utskottets utlåtande angående riksstatens Sjunde hufvudtitel; och

N:o 25, med förslag till voteringsproposition i anledning af Kamrarnes skiljaktiga beslut rörande beloppet af anslaget till fortsättning af stambanan mellan Bräcke och Sollefteå;

blefvo de i dessa memorial föreslagna voteringspropositioner af Kammaren godkända.

§ 3.

Föredrogos och bordlades för andra gången Bevillnings-Utskottets Betänkanden N:is 1 och 2.

§ 4.

Till bordläggning anmäldes Stats-Utskottets nedannämnda Utlåtanden och Memorial:

N:o 26, i anledning af Kongl. Maj:ts nådiga proposition angående upplåtelse till Vexjö hospital af åtskilliga till indragna hospitals-hemmanet  $\frac{3}{4}$  mantal Vexjö hospitalsgård N:o 3 hörande egolotter m. m.;

N:o 27, i anledning af så väl en af Kongl. Maj:t afgifven proposition som ock en af enskild motionär gjord framställning i fråga om eftergift af kronans rätt till vissa danaarf; samt

N:o 28, med förslag till åtskilliga stadganden, hvilka böra införas i det nya reglementet för Riksgäldskontoret.

Dessa ärenden skulle uppföras främst å föredragningslistan för nästa sammanträde.

## § 5.

Ledighet från riksdagsgöromålen beviljades:

Herr <i>C. H. Lundström</i>	under 13 dagar från och med den 17 Mars,
» <i>E. G. Boström</i>	» 10 » » » » 19 »
och Herr <i>A. M. Lundberg</i>	» 12 » » » » 29 »

I sammanhang härmed tillkännagaf Herr Talmannen, att Herr *Liss Olof Larsson*, som förut erhållit ledighet från riksdagsgöromålen under 8 dagar, från och med denna dag anmält sig icke komma att begagna den honom beviljade ledigheten förr än från och med den 19 innevarande månad.

## § 6.

Justerades protokollsutdrag.

Kammarens ledamöter åtskildes kl.  $\frac{3}{4}$  3 e. m.

In fidem

*H. A. Kolmodin.*

## Lördagen den 17 Mars.

Kl. 1 e. m.

## § 1.

Justerades protokollet för den 10 innevarande månad.

## § 2.

Herr Statsrådet m. m. *F. L. S. Hederstierna* aflemnade följande Kongl. Maj:ts nådiga propositioner till Riksdagen, nemligen:  
1:o i fråga om postångfartyget Sofias upplåtande till Professoren

Friherre A. E. Nordenskiöld för en vetenskaplig expedition till Grönland;

2:o med förslag till förordning rörande de lappar, som med renar flytta mellan de förenade konungarikena Sverige och Norge;

3:o angående ändring i villkoren för återbetalning af det till Kinda kanalaktiebolag beviljade statslån m. m.; samt

4:o angående låneunderstöd för odling af sankatrakter.

Herr Talmannen mottog dessa Kongl. propositioner med förklarande, att Kammaren skulle egna desamma grundlagsenlig behandling.

### § 3.

Föredrogs och bordlades å nyo Stats-Utskottets Utlåtanden N:is 26 och 27 samt Memorial N:o 28.

### § 4.

Föredrogs Andra Kammarens Andra Tillfälliga Utskotts Utlåtande N:o 1 (i samlingen N:o 5), i anledning af väckt fråga om lagstadgad undersökning af importeradt fläsk och kött samt s. k. konserver. *Om lagstadgad undersökning af importeradt fläsk och kött m. m.*

Herr *J. Andersson* i Lysvik hade uti sin motion, N:o 21, föreslagit, antingen att Riksdagen ville för sin del besluta, att fläsk och kött samt s. k. konserver, införda från utlandet, skulle, innan dessa varor finge i handel förekomma, vara vederbörligen undersökta och såsom bevis derpå med stämpel försedda, eller ock att, derest särskild förutgående utredning i ämnet skulle erfordras, underdånig skrifvelse derom till Kongl. Maj:t måtte beslutas.

Beträffande denna motion hade Utskottet hemställt, att densamma ej måtte af Kammaren bifallas.

Herr Axel Key anförde: Mine herrar! Syftet med denna motion är utan tvifvel behjertansvärdt. Det torde icke kunna sättas i fråga, att det ju icke är af behovet i hög grad påkalladt, att man må komma i tillfälle att utöfva en skarpare kontroll öfver födoämnen, som hållas till salu. Jag tror dock, i likhet med Utskottet, att den åtgärd, som i motionen föreslagits, icke kan leda till målet. Svårigheten att undersöka alla utifrån importerade födoämnen, såsom motionären föreslagit, är så stor, att en sådan undersökning torde i vissa hänseende vara omöjlig. Föga skulle det också gagna oss, synes det mig, att undersöka det amerikanska fläsket, då våra egna svin äro ymnigt behäftade med trikiner. Vid en sammanställning, som jag för flere år sedan gjorde, visade det sig nemligen, att af de dittills i vårt land undersökta svinen hvart tvåhundra var behäftadt med trikiner. Undersökning af kött och matvaror är emellertid i många andra rigtningar särdeles af behovet påkallad, och äfven om sådan undersökning svårligen kan företagas vid varornas importerande, bör

*Om lagstadgad  
undersökning  
af importeradt  
fläsk och kött  
m. m.*

(Forts.)

man åtminstone hafva makt att undersöka och kontrollera dem på de ställen, der de hållas till salu; en makt, som, efter hvad jag strax skall visa, man icke för närvarande eger i tillfredsställande grad.

För att kunna blifva i tillfälle att utöfva en mera verksam kontroll öfver våra födoämnen är det bland annat en nödvändighet, att första momentet i femtonde paragrafen af helsovårdsstadgan undergår en förändring. Det heter der: »Födoämnen eller dryckesvaror, som till följd af förskämning, felaktig beredning eller annan dylik orsak äro skadliga för helsan, må i stad icke hållas till salu.» Jag har erfarit, att då man med stöd af denna paragraf vill företaga besigtning å födoämnen, der de hållas till salu, mycket stora svårigheter möta därför. Träffar man å saluställena på förskämda födoämnen, så förklarar deras innehafvare, att han icke håller dessa varor till salu, utan blott förvarar dem. Kommer man till korffabrikerna och finner der ett förskämdt material, så heter det: »ja, det är icke vår mening att sälja detta eller att använda det för vår beredning». En myckenhet kött anländer till Stockholm, hvilket är obrukbart till föda, men likväl hålles till salu; och detta händer icke så sällan, som Utskottet tyckes förutsätta. Särskildt har jag mig bekant, att på senare tider allt emellanåt späda grisar hit införts från Ryssland i ett sådant skick, att de varit aldeles otjenliga till menniskoföda och ej borde få finnas i en lokal, der födoämnen hållas till salu. Då sådana varor i dylik lokal påträffas af någon sundhetspolis, är det under nuvarande förhållanden intet som hindrar säljaren att undgå ansvar genom den förklaringen, att de äro hans enskilda egendom och att de icke hållas till salu, och att denna utväg anlitas, derom ger erfarenheten talrika vittnesbörd. För en tid sedan infördes en större quantitet hästkött från Köpenhamn via Malmö. Detta var till största delen ruttet, och man synes så väl i Skåne som här i Stockholm gjort åtskilliga försök att undandraga det kontroll, hvilket i detta fall torde endast hafva misslyckats derigenom, att sundhetspolisen på förhand blifvit varnad. En invändning, som mycket ofta möter sundhetspolisen, är den, att varan visserligen icke är bra, men icke heller kan bevisas vara skadlig, och därför har man ju icke rätt att fördöma densamma. Det är sålunda ofta svårt att komma åt dem, som försälja ruttna eller på annat sätt för helsan skadliga födoämnen; och dessutom hafva de personer, som afyttra sådana, ett mycket godt öga på alla dem, som de misstänka för att vara undersökare. Man måste nästan stjåla sig till att komma åt dem. Sundhetspoliserna skicka sålunda ofta sina hustrur och barn till de försäljare, som de misstänka för att handla med förskämda födoämnen, och först när man har bevis, att dessa sålt af den dåliga varan, har man vapen i hand att hindra försäljningens fortsättande.

För att nu förekomma dylika olägenheter, hvilka tydligen böra förekommas, vore det utan tvifvel mycket lyckligt, om vi hos oss

kunde få bestämmelserna rörande handeln med födoämnen underkastade en revision och bland annat få införda motsvarande bestämmelser i dessa hänseenden, som de hvilka finnas i Englands helsevårdsstadga och som gå derpå ut, att födoämnen eller dryckesvaror, som till följd af förskämning, felaktig beredning eller annan orsak äro för helsan skadliga eller till människoföda otjenliga, må hvarken hållas till salu ej heller förvaras å försäljningsställe eller å ställe, der födoämnen i och för försäljning beredas eller uppläggas. Det är gifvet, att den nu föreliggande motionen icke gifver direkt anledning till framställande af ett sådant yrkande, men då jag anser, att, när denna fråga kommit på tal i Riksdagen, det är mycket viktigt att den icke så hastigt affärdas, utan allvarsamt behjertas, så vill jag bereda Riksdagen tillfälle att ännu en gång taga densamma i öfvervägande. Jag anhåller därför om återremiss till Utskottet, på det att denna fråga måtte undergå förnyad behandling i sammanhang med en motion i ämnet, som jag under ett af de närmast kommande sammanträdena i Kammaren skall hafva äran afgifva.

*Om lagstadgad undersökning af importeradt fläsk och kött m. m.*  
(Forts.)

Herr Ljungman: Med anledning af hvad den siste talaren yttrat skall jag be att få säga några ord. Motionären bar icke åsyftat en förbättring af § 15 i helsevårdsstadgan, som förbjuder försäljning af födoämnen, hvilka till följd af förskämning äro skadliga för helsan, utan snarare och hufvudsakligast att få införd en undersökning af importeradt fläsk och kött, hvarigenom i främsta rummet landsbygdens invånare skulle beredas ett skydd mot att landthandlandena tillhandahölle dem trikinhaltigt fläsk. I detta afseende äro städernas invånare redan mera skyddade än landsbygdens. Utskottet har nu icke haft rätt att af sig sjelf väcka ett nytt förslag eller föreslå en ändring i § 15 af helsevårdsstadgan i det syfte talaren antydt, när icke motionären sjelf haft detta syftemål med sin motion. Hvad Utskottet haft att göra i saken, har endast varit att yttra sig om lämpligheten af att få till stånd en dylik officiell kontroll öfver importen af vissa födoämnen, som i motionen åsyftas. Utskottet har förskaffat sig underrättelser från sakkunniga personer i Stockholm, hvilka lemnat upplysningar i ämnet af samma beskaffenhet som dem Herr Key nyss anfört, men Utskottet fann vid närmare öfvervägande, att, huru behjertansvärda dessa fakta, som af nämnda sakkunniga personer påvisades, än voro, det likväl var omöjligt för Utskottet att till Riksdagen inkomma med förslag om något annat än motionären i sin motion påyrkat; och när det då visade sig sådana svårigheter att få till stånd en kontroll öfver importerade födoämnen, som kunde lända till verkligt gagn, blef Utskottets beslut sådant herrarne återfinna detsamma i betänkanDET. För min del yrkar jag alltså afslag å yrkandet på återremiss och bifall till Utskottets hemställan.

Herr Danielson: Jag skall be att få instämma med den

*Om lagstadgad  
undersökning  
af importeradt  
fläsk och kött  
m. m.*

(Forts.)

förste talaren i yrkandet om återremiss, helst samme talare förklarade, att han ämnade väcka en motion, som stod i sammanhang med denna fråga. Att en ökad kontroll i förevarande hänseende verkligen är af behovet påkallad, derom är, tror jag, hvar och en öfvertygad; och af Utskottets motivering tyckes också framgå, att Utskottet icke för sin del har något emot, att ordning härutinnan ävågbringas, och större kontroll å födoämnen kommer till stånd.

Herr Axel Key: Jag vill blott tillägga, att Herr Ljungman tydligen har missförstått mig, då han fattade mitt yttrande såsom ett klander mot Utskottet. Jag sade tvärt om, att Utskottet icke gerna kunnat komma till annat resultat än det gjort, då det icke eger rätt att sjelf väcka förslag i det syfte jag nämnde, och icke heller efter en återremiss kan Utskottet upptaga ett sådant förslag utan nytt uppslag i frågan. Det var också därför jag tillkännagaf, att jag ämnade väcka en motion i det af mig angifna syftet, och det syntes mig då lämpligt, att båda motionerna i ett sammanhang behandlades så väl inom Utskottet som Kammaren.

Herr Lasse Jönsson: Jag vill endast be att få instämma i yrkandet om återremiss. Det synes mig nemligen vara nödvändigt att båda frågorna, så väl den nu förevarande som den, hvilken Herr Axel Key sade sig ämna väcka, komma att i ett sammanhang behandlas.

Härmed var öfverläggningen slutad. Kammaren beslöt återförvisa ärendet till Utskottet.

### § 5.

*Ang. villkoren  
för försäljning  
af brännvin.*

Förekom till behandling Bevillnings-Utskottets Betänkande N:o 1, angående villkoren för försäljning af brännvin.

I *punkten 1* hade Utskottet yttrat sig öfver Herr *Hans Anderssons* i Nöbbelef inom Andra Kammaren afgifna motion, N:o 47, deruti var föreslaget, att Riksdagen för sin del ville besluta sådan förändring af 15:de paragrafen i gällande förordning angående villkoren för försäljning af brännvin, att kommunalnämnden vid pröfning af der omförmälda anbud icke finge antaga sådant af dem, som åtagit sig anbud för lägre kannetal, i annan händelse än att den eller de, hvilka gjort högre anbud, befunnes icke vara behöriga eller tjenliga i enlighet med hvad 6:te paragrafen nämnda förordning omförmäler; och hade Utskottet rörande denna motion hemställt, att densamma icke måtte till någon Riksdagens åtgärd föranleda.

Efter föredragning häraf yttrade

Herr Arnoldson: Herr Talman! Så fredsvän jag än är, eller kanske just därför, vill jag gerna vara med om att bekämpa sven-

ska folkets' *verkliga* fiender, och dessa äro för visso icke att söka *Ang. vilkoren utom* Sveriges gränser. Bland dessa fiender är otvifvelaktigt drycken- *för försäljning af brännvin.* skapslasten en bland de farligaste. Den vaknande insigten härom har, såsom vi veta, börjat framträda i en storartad rörelse från samhällets djup. Allt, som från lagstiftningens sida kan göras för att stärka denna rörelse, bör väl icke försummas, äfven när det gäller ett så litet steg, som det motionärens förslag åsyftar. Utskottet har visserligen anfört skäl, som förringa motionens betydelse; men det kvarstår dock, att kommunalnämnden skulle hafva en frestelse mindre att missbruka sin pröfningsrätt, om motionärens förslag vunne framgång. Med detta har jag endast velat antyda min ställning till frågan, men har för öfrigt intet yrkande att göra.

(Forts.)

Vidare anfördes icke. Utskottets hemställan bifölls.

I fråga om *punkten 2*, hvori Utskottet, med anledning af Herr *Hans Anderssons* i Bringåsen inom Andra Kammaren väckta motion, N:o 9, afseende förbud för utskänkning af spirituösa drycker vid läger m. m., föreslagit en förändrad lydelse af brännvinsförsäljningslagens 23:dje paragraf, anförde

Herr E. G. Boström: I denna paragraf gjordes vid 1881 års riksdag en ändring, som dock var så obetydlig, att man icke ansåg skäligt låta endast af denna orsak omtrycka hela förordningen, utan ändringen infördes endast i ett särskildt tilläggsblad. Nämnda förändring har Utskottet förbisett och derigenom i dess förslag till ändring i paragrafen med anledning af Herr *Hans Anderssons* motion kommit att begagna den lydelse paragrafen egde i Kongl. förordningen den 24 augusti 1877 i stället för den lydelse paragrafen erhöll år 1881. För att undanröjda denna oegentlighet anhåller jag om punktens återremitterande till Utskottet, och jag får tillägga, att samma yrkande blifvit framställt jemväl i Första Kammaren.

Sedan öfverläggningen härmed förklarats slutad, blef punkten återförvisad till Utskottet.

*Punkten 3:*

Bifölls.

### § 6.

Skedde föredragning af Bevillnings-Utskottets Betänkande N:o 2, *Ang. medel till nykterhetens befrämjande.* i anledning af väckt förslag angående användande af en del af afgifterna för brännvinstillverkning och försäljning till nykterhetens befrämjande.

Ledamoten af Andra Kammaren Herr *J. Jonasson* i Gullaboås hade i sin motion, N:o 40, föreslagit, det Riksdagen måtte besluta:

Ang. medel till  
nykterhetens  
befrämjande.  
(Forts.)

att af de till statskassan inflytande bränvinstillverkningsskatter  $\frac{1}{2}$  procent ställes till Kongl. Maj:ts förfogande, för att af högst-densamme användas på sätt lämpligt synes till nykterhetens befrämjande;

att likaledes af de städer och kommuner tillkommande bränvinsförsäljningsafgifter och andra vinstmedel af bränvinsförsäljningen  $\frac{1}{2}$  procent alltid och före någon fördelning till kommunerna, hushållningssällskapen eller landstingen skett, afsättes, för att af landstingen eller i städer, som ej deltaga i landstingen, genom dess stadsfullmäktige användas på sätt lämpligt finnes till samma ändamål eller till inskränkning och förhindrande af starka dryckers bruk och missbruk.

Utskottet hade tillstyrkt, att förevarande motion ej måtte af Riksdagen bifallas.

Efter det uppläsning skett af denna hemställan, yttrade motionären

Herr J. Jonasson: Bevillnings-Utskottet har visserligen erkänt, att åtgärder äro nödvändiga för nykterhetens befrämjande, men på samma gång uttalat den åsigt, att Kongl. Maj:t äfvensom de landsting och stadsfullmäktige, hvilka förfoga öfver bränvinsförsäljningsmedlen, skola vidtaga de åtgärder, som äro nödiga för vinnande af detta syftemål. Hvad beträffar stadsfullmäktige och deras vederlikar, har dock erfarenheten hittills visat, att de mera befrämja superiet än nykterheten. Nu är ju meningen att vatten- och brödstraffet skall afskaffas, och i så fall komma de bötfälda att en längre tid än förut hållas i fängelse. Deraf blir följden ovilkorligen den, att fängeslokalerne måste tillökas, kanske för en kostnad af flere millioner kronor, så vida nykterheten ej befrämjas, utan folket hädanefter kommer att supa lika mycket som hittills, och således tusentals menniskor årligen fällas för fylleri. Göres ingenting för att hämma dryckenskapslasten, kommer arbetaren allt fortfarande att lägga ned sin dagspenning på krogen, medan hans familj ruineras och slutligen kommer att falla fattigvården till last. Som superiet nu tilltager år från år, både på landet och i städerna, torde därför ingenting vara mera nödvändigt än att befrämja nykterheten. Här skulle mycket kunna sägas om allt det elände, som superiet medför, men då föga nu torde vinnas dermed, skall jag i detta hänseende icke uppehålla Kammarens tid. Jag skall icke heller yrka bifall till min motion; men då jag tror, att, om Bevillnings-Utskottet närmare velat tänka sig in i saken, denna fråga kunnat få en annan vändning än den nu fått, skall jag tillåta mig yrka, att Kammararen behagade till Utskottet återremittera det föreliggande förslaget, på det Utskottet måtte kunna inkomma med förslag i den af mig angifna riktning.

Ofverläggningen förklarades slutad. Kammararen biföll Utskottets hemställan.



## § 7.

Till bordläggning anmäldes Lagutskottets Utlåtanden:

N:o 15, i anledning af väckt motion om upphäfvande af eller undantag från stadgandet i § 7 mom. 1 af förordningen den 21 December 1857, om egors fredande emot skada af annans hemdjur samt om stängselskyldighet;

N:o 16, i anledning af väckt motion om ändring i gällande stadgande om val af ledamot i egodelningsrätt;

N:o 17, i anledning af väckt motion om ändring i 9 § 2 mom. i förordningen den 17 maj 1872, angående ändring i vissa fall af gällande bestämmelser om häradsting; samt

N:o 18, i anledning af Kongl. Maj:ts proposition med förslag till förordning angående ansvar för vissa af fiskare i Nordsjön begångna förbrytelser.

Dessa ärenden skulle å föredragningslistan för nästa sammanträde uppföras framför de ännu oafgjorda ärenden, som redan blifvit två gånger bordlagda.

## § 8.

Ledighet från riksdagsgöromålen beviljades:

Herr <i>G. Beijer</i>	under 12 dagar fr. o. m. den 19 Mars,
» <i>B. Lindgren</i>	» 12 » » » 19 »
» <i>A. Nilsson</i> i Rinkaby	» 12 » » » 19 »
» <i>E. Westin</i>	» 10 » » » 20 »
» <i>H. F. Bergström</i>	» 10 » » » 20 »
» <i>A. Göransson</i>	» 10 » » » 20 »
» <i>C. Andersson</i> i Hamra	» 10 » » » 20 »
» <i>C. A. Bokström</i>	» 8 » » » 21 »
» <i>C. M. O. Schenström</i>	» 7 » » » 22 »
» <i>Olaus Olofsson</i>	» 7 » » » 24 »
och Herr <i>B. Bengtsson</i>	» 12 » » » 27 »

Herr *A. P. Danielson* hade låtit anmäla, att han icke komme att begagna sig af den ledighet från riksdagsgöromålen, som i sammanträdet den 13 innevarande månad blifvit honom beviljad.

## § 9.

Justerades protokollsutdrag; och åtskildes derefter Kammarens ledamöter kl.  $\frac{3}{4}$  2 e. m.

In fidem

*H. A. Kolmodin.*

## Onsdagen den 21 Mars.

Kl.  $\frac{1}{2}$  3 e. m.

### § 1.

Justerades de i Kammarens sammanträden den 13 och 14 innevarande månad förda protokoll.

### § 2.

Föredrogs och hänvisades till Stats-Utskottet Kongl. Maj:ts på bordet hvilande nådiga proposition, i fråga om postångfartyget Sofias upplåtande till Professoren Friherre A. E. Nordenskiöld för en vetenskaplig expedition till Grönland.

Kongl. Maj:ts proposition, med förslag till förordning rörande de lappar, som med renar flytta mellan de förenade konungarikena Sverige och Norge, hänvisades till Lag-Utskottet.

Derefter föredrogs och hänvisades till Stats-Utskottet Kongl. Maj:ts propositioner:

angående ändring i villkoren för återbetalning af det till Kinda kanalaktiebolag beviljade statslån m. m.; och

angående låneunderstöd för odling af sankta trakter.

### § 3.

Föredrogs och bordlades för andra gången Lag-Utskottets Utlåtanden N:is 15, 16, 17 och 18.

### § 4.

Föredrogs och bifollos, hvart för sig, Stats-Utskottets nedan nämnda Utlåtanden och Memorial:

N:o 26, i anledning af Kongl. Maj:ts nådiga proposition angående upplåtelse till Vexjö hospital af åtskilliga till indragna hospitalshemmanet  $\frac{3}{4}$  mantal Vexjö Hospitalsgård N:o 3 hörande egolotter m. m.;

N:o 27, i anledning af så väl en af Kongl. Maj:t afgifven proposition som ock en af enskild motionär gjord framställning i fråga om eftergift af kronans rätt till vissa danaarf; och

N:o 28, med förslag till åtskilliga stadganden, hvilka böra införas i det nya reglementet för Riksgäldskontoret.

## § 5.

Till bordläggning anmäldes:

Konstitutions-Utskottets Utlåtande N:o 2, i anledning af motion om aflåtande af skrifvelse till Konungen i fråga om villkoren för valrätt till Andra Kammaren;

Bevillnings-Utskottets Utlåtande N:o 3, i anledning af återremiss af 2:a punkten af Bevillnings-Utskottets Betänkande N:o 1, angående villkoren för försäljning af bränvin;

Banko-Utskottets Memorial:

N:o 4, i fråga om afskrifning ur Riksbankens hufvudkontors räkenskaper af åtskilliga fordringar; och

N:o 5, i fråga om afskrifning ur afdelningskontorets i Göteborg räkenskaper af åtskilliga fordringar;

Samma Utskotts Utlåtande N:o 6, i anledning af väckta motioner om inrättande af afdelningskontor utaf Riksbanken i städerna Venersborg, Jönköping, Örebro och Mariestad; samt

Andra Kammarens Andra Tillfälliga Utskotts Utlåtande N:o 2 (i samlingen N:o 6), i anledning af motion om obligatorisk veterinärbesigtning vid export af kreatur samt desinficiering af kreatursförande fartyg.

Dessa ärenden skulle uppföras främst å föredragningslistan för nästa sammanträde.

## § 6.

Godkändes Riksdagens Kanslis förslag

dels till Riksdagens skrifvelser:

N:o 4, angående val af justitieombudsman och hans suppleant;

N:o 5, angående val af fullmäktige i Riksbanken; och

N:o 6, angående val af fullmäktige i Riksgäldskontoret;

dels till Riksdagens förordnanden:

N:o 7, för fullmäktige i Riksbanken;

N:o 8, för suppleanter till fullmäktige i Riksbanken;

N:o 9, för fullmäktige i Riksgäldskontoret; samt

N:o 10, för suppleanter till fullmäktige i Riksgäldskontoret.

## § 7.

Ledighet från riksdagsgöromålen beviljades

Herr *J. G. Granlund* under 6 dagar från och med den 23 mars

» *Abr. Rundbäck* » 4 dagar » » » » 30 »

Herr *A. Nilsson* i Rinkaby hade anmält, att han icke komme att begagna sig af den ledighet från riksdagsgöromålen, som i Kammarrens senaste sammanträde beviljats honom.

§ 8.

Justerades protokollsutdrag; hvarefter Kammarens ledamöter  
åtskildes kl.  $\frac{3}{4}$  3 e. m.

In fidem

*H. A. Kolmodin.*

---